

Forfatter- og Kunstnerbeskyttelse paa nogen Maade skal kunne lægge sig paa tværs af de udmærkede Bestræbelser, som gøres fra Forlæggerens Side for at udgive og udbrede saadanne folkeoplysende Værker. Derfor maa vi ogsaa fastholde Ændringsforslaget under Nr. 10.

Ordføreren (Moltzen): Jeg er aldrig bleven klar over, hvor meget eller hvor lidt man har Lov til at referere her i Tinget af, hvad der foregaar i Udvalgene, men det er jo rigtigt nok, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgekreds (Marott) sagde, at der i det Arbejde, som har været gjort i Udvalget om denne Sag, der jo er ret vanskelig at sætte sig ind i, har været en vis Udvikling, som er resulteret i det Standpunkt, som fremgaar af disse Ændringsforslag. Det afgørende er, at hele Udvalget har samlet sig om disse Ændringer, og kun et Mindretal om de andre, og det drejer sig jo da særlig om dette, hvorvidt Oversættelser skulle have en mindre Beskyttelse end Originalværker. Ved første Indtryk vil man sige, at det var ganske rimeligt, om de fik en mindre Beskyttelse, og derfor var der sikkert mange, der straks syntes, at det var rimeligt, men som ved at tænke nøjere over Sagen kom til det Resultat, at det dog var umuligt, baade af Hensyn til Berner-Konventionen og til de rent saglige Forhold. Man kan ikke læse Berner-Konventionens Artikel II lige saa lidt som Artikel VII uden at maatte sige bestemt: Man kan ikke uden ved spidsfindige Fortolkninger komme bort fra dette, at Oversættelser ere beskyttede lige saa længe som de originale Værker, og det Svar, der foreligger fra det internationale Bureau i Bern til Ministeriet, og som er overgivet til Udvalget, siger i Virkeligheden det samme. Dette Bureau svarer: Det er i Virkeligheden ikke vor Opgave at fortolke disse Sager, det er Konferencernes Opgave. Det Bureauet skal gøre, er dette, videnskabeligt at trænge til Bunds i disse Sager og give Raad. Og det Raad, det nu giver Danmark, er i den allerhøfligste Form, saa høfligt, som man nu i Almindelighed udtrykker sig paa Fransk, og det gaar ud paa dette: Ja, hvis man vil gøre det, saa kommer man ned i Rang med Ecuador og Tyrkiet. Men ikke alene dette, men man kommer til saa indviklede Tilfælde, som det er meget vanskeligt at komme ud over. Det er en maskinskreven Skrivelse, men saa er der bagefter tilføjet med Blæk: Dette her viser, hvilke uforudsete Vanske-

ligheder, der kan komme, hvis man gør Forskel paa Oversættelsers Beskyttelse og originale Arbejders Beskyttelse. De sige der paa den allerhøfligste Maade: Vi kunne i Virkeligheden ikke ændre disse Sager. Da vi derfor fik dette Svar, samledes et Flertal om at holde fast paa Berner-Konventionen, og jeg kan ikke forstaa, at nogen, der læser Artikel II igennem, kan komme til noget andet Resultat.

Det var de ydre Grunde. Den indre er den, at Oversættelser, som det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) fremhævede, kunne være af saa overordentlig stor Værdi; der blev nævnt Oversættelser i bunden Stil og Oversættelser af klassiske Værker. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgekreds (Marott) mente, at vi kunde maaske til tredje Behandling stille Forslag om, at saadanne Værker skulle have en bedre Beskyttelse. Men altsaa, Prosa-Værker skulde ikke beskyttes i saa høj Grad, men i en Oversættelse af et Prosa-Værk kan der ligge saa meget personligt Arbejde og saa megen Kunst, at det bliver af lige saa høj Værdi som en Oversættelse i bunden Stil, som f. Eks., jeg tror det var Langes Oversættelse af „Den gyldne Legende“, der blev nævnt, og P. Hansens af „Faust“. Vi kunne nævne Lembckes Oversættelse af Shakespeares og mangfoldige andre, f. Eks. Gerstenberg, der i sin Tid oversatte Leo Tolstois, han fik næsten ingenting for det, hvem læste Leo Tolstois til at begynde med — nu kan General Gerstenberg paa sine gamle Dage faa noget for det store Arbejde, han har gjort, og den Tjeneste, han har gjort det danske Folk ved at gøre Tolstois tilgængelig for det paa en saa smuk og udmærket Maade, derved, at Gyldendal nu kommer med en Folkeudgave af hans Skrifter. Nej, vi kunne ikke undtage Prosa-Værker. Det er særlig Journalister og navnlig Provsredaktører, som ere komne med Anker over denne udvidede Beskyttelse. Men en Redaktør, som har købt en Oversættelse, har den jo, det er hans Ejendom, han vilde ogsaa tabe, hvis Oversættelsen skulde være mindre beskyttet end de originale Værker. Jeg kan ikke se selv fra Journalisters Synspunkt, at det er til Fordel at følge Mindretallets Forslag.

Det ærede Medlem fra Odense (Marott) sagde, at man kan se, at det er Folk, som ere personlig interesserede i denne Beskyttelse, som have lavet disse Love. Maa jeg dertil sige, at det er ikke Forfattere, der just ere i Flertal i vore Parlamenter, det er meget mere Journalister